

ନିଜକୁ ଅମ୍ବିକାର ପୁତ୍ର
 ଗାନ୍ଧାରୀ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବ୍ୟାସଙ୍କୁ ଅନେକ ଭଗତ । ୧ ।
 ପୁତ୍ରଦାନ ଅର୍ଥେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ନୃପତି
 ଶୁଣି ବିଚାର କରନ୍ତି ପଣ୍ଡିତ ଭିଗ୍ୟ ଯତି । ୨ ।
 ଧ୍ୟାୟେ କରି ଜାଣିଲେ ସେ ପଣ୍ଡିତ ବ୍ରହ୍ମବେତ୍ତା
 ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବୀର୍ଯ୍ୟେ ପୁତ୍ର ନାହିଁ ବିଚାରନ୍ତି ମହାଗ୍ୟାଂତା । ୩ ।
 ଶୁଣ ହୋ ମହାରାଜା ବଦୟନ୍ତି ମହାଯତି
 ଗାନ୍ଧାରୀର ଗର୍ଭେ ତୋର ନାହିଁ ପୁତ୍ର ଯେ ସନ୍ତତି । ୪ ।
 ଲାଗିଲା ମହାଭୟେ ବ୍ୟାସଙ୍କର ବଚନେ
 ବଂଶକୁ କାରଣ ମୋତେ କରିବା ମହାମୁନ୍ୟେ । ୫ ।
 ବ୍ୟାସେ ପ୍ରତିବାକ୍ୟ ଶୁଣସି ହୋ ବାବା
 ସନ୍ତାନ ନିମନ୍ତେ ମହାଯଗ୍ୟ କରାଇବା । ୬ ।
 ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଇଲେ ମୁଁ ନ ଜାଣଇ ଯଗ୍ୟ ତଥ୍ୟ
 ତୋହୋର ଆଗ୍ୟାଂ ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ ଦେବଇ ସମସ୍ତ । ୭ ।
 ବିଛାମାସ ଶୁକଳ ଚଉଠୀ ଯେ ତିଥି ଗୁରୁବାର
 ଶ୍ରବଣା ନକ୍ଷତ୍ର ଯେ ଅଟଇ ସେ ଦିନର । ୮ । horoscope
 ବାଣିଜ୍ୟ ନାମେ କରଣ ଶୁଳ ନାମେ ଯୋଗ
 ବିଛା ସଙ୍କରାନ୍ତିକି ଚଉଦିନ ଭୋଗ । ୯ । horoscope
 ଯେସନେକେ ଅନକୁଳ କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଯତି
 ଯମୁନା ନଦୀକୁଳେ ଯଗ୍ୟ ଆରୋପନ୍ତି । ୧୦ ।

-----
 ୪ ।୨ ଗାନ୍ଧାରୀର କ୍ଷେତ୍ରେ ନାହିଁ ଆବର ପୁତ୍ର ଯେ ପ୍ରାପତି ।

ହଳ ଘେନି ଭୂମି ଚିରିଲେ ଶୁଭଯୋଗେ ଆରୋପନ୍ତି
 ମାଘିତିଳ ବୁଣନ୍ତି ଜଳ ଉଦେ ପାଗେ । ୧୧ ।
 ମହାରସ ପାଇଣ ସେ ପବିତ୍ର ତିଳ ଉଠି
 ମକର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତିଳ ପତଇ ସେ ଫୁଟି । ୧୨ । agriculture କୃଷି
 ଯଗ୍ୟଶାଳ ତୋଳିଲେ ଶୁଭ ଅନକୁଳେ
 ଦିଗପାଳମାନନ୍ତ ବରିଲେ ଶୁଭ ଯେ ମଙ୍ଗଳେ । ୧୩ ।
 ବଶିଷ୍ଠ ମାରକଣ୍ଠ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଅଗସ୍ତି
 ଯଗ୍ୟେ ଯାଗନିକ ବରିଲେ ପାରେଶ୍ୱର ସନ୍ତତି । ୧୪ ।
 ଉଦ୍ଦାଳେକ ବାମଦେବ ଧୌମ୍ୟ ପୁରୋହିତେ
 ବାହାର ବରଣେ ଯାଗନିକ ସୁମନ୍ତେ । ୧୫ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ବରଣ ହୋଇଲେ ଦୁର୍ଭାସା ତପୋବନ୍ତେ
 ଯାଗକୁଣ୍ଠ ଖୋଳନ୍ତି ଶାହାସ୍ତ୍ର ଯୁଗତେ । ୧୬ ।
 ଅନେକ ବାଳଖିଲ୍ୟା ମିଳିଲେ ବ୍ରହ୍ମରଷି
 ଶୁଭ ଯୋଗ ଘେନିଣ ଦୁର୍ଭାସାୟେ ମହାଯଗ୍ୟେ ବସି । ୧୭ ।
 ବଦୟନ୍ତି ଅଗସ୍ତି ଶୁଣ ହୋ ବଇବସୁତ ମନୁ
 ପ୍ରଥମ ମହାଯାଗ ଅନକୁଳ କଲେ ମକର ପଞ୍ଚମୀର ଦିନୁ । ୧୮ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରବାର ନକ୍ଷତ୍ର ସେ ଦିନ ଉତ୍ତରା ଫାଲଗୁନି
 ବାଳବ ନାମେ କରଣ ସଉଭାଗ୍ୟ ଯୋଗ ଘେନି । ୧୯ । horoscope
 ବୈଶ୍ୱାନର ବରଣ କଲେ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ତୁଲେ
 ଦ୍ୱାଦଶ ସମିଧ ଯବ ତିଳ କଲେ । ୨୦ ।

ଭାର ଅନେକ ଶୀତଳ ଦ୍ରବ୍ୟ

ଛାଇ ସବୁ ଥିବ । ୨୧ ।

ଯେସନେକ ଆରମ୍ଭେ ଯେ ଯଗନ୍ନର ଭିଆଣ

ଚତୁର୍ବେଦୀ ଲକ୍ଷେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣ । ୨୨ ।

ବିଜୟେ ମହାରାଜା ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ନୃପତି

ତୁଲେଣ ଛନ୍ତି ଗାନ୍ଧାରୀ ଗାନ୍ଧାରସେନର ଦୋହିତୀ । ୨୩ ।

୧୧-ପଦ ପୂର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ପୋଥିରେ ଅଧିକା ପଦ ଅଛି ।

ସକଳ ଘେନି ମୁନି ଶୁଭ ଯୋଗେ ଚଳନ୍ତି ।

ସେ ନଦୀ କୁଳେ ଯଗନ୍ନ ଭୂମି ଖଣ୍ଡିୟେ କରନ୍ତି ।

ସ୍ୱହସ୍ତେ ଘେନିଲା ରାୟେ କନକ ଆଞ୍ଜୁଳି

ମହାଯଗନ୍ନ କୁଣ୍ଡରେ ଅଷ୍ଟଭୁବନଶତ ବେଳ ଦିଅନ୍ତି ତୋଳି । ୨୪ ।

ଅଶ୍ୱମେଧେ ଶତେ ଘୃତ ଆଞ୍ଜୁଳି ଦେଇ ତୋଳି

ଯବ ତିଳ ବୃଷ୍ଟି ସେ କରନ୍ତି ମହୀଆଳୀ । ୨୫ ।

ପାଖୁଡା କୁସୁମ ଶତେ ବେଳ ବୃଷ୍ଟି

ମହାମନ୍ତ ଆଧ୍ୟାନ କରନ୍ତି ସକଳ ତପନିଷି । ୨୬ ।

ସହସ୍ରକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦିଅନ୍ତି ହବିର୍ଭାଗ

ଅନେକ ପକ୍ଷେ ଯେ ଶୀତଳ ସର୍ବ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଗ । ୨୭ ।

ନତ୍ୟକର୍ମ ବିଧାନ ସାରିଲେ ତପୋବନ୍ଧେ

ବିଜୟେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଗମନ୍ତି ପଞ୍ଚୁତୀର୍ଥେ । ୨୮ ।

ପଞ୍ଚୁ କଟକ ବେଢି ଅଛନ୍ତି ପଞ୍ଚୁତୀର୍ଥ

ସ୍ନାହାନ ସାରି ଆସଇ ଅମ୍ବିକାର ସୁତ । ୨୯ ।

ଅନେକ ଘୃତ ସେ ବରଷନ୍ତି ଆହୁତି

ଅଜପା ମନ୍ତେ ବରଣ ମାରକଣ୍ଠ ଯତି । ୩୦ ।

ପଞ୍ଚ ଦିବସ ଆହୁତି ଦିଅନ୍ତି ତପୋବନ୍ଧେ

ଅନୁବ୍ରତେ ଅଗ୍ନି ବୁଲଇ ବାମାବର୍ତ୍ତେ । ୩୧ ।

ବ୍ୟାସେ ବୋଇଲେ ଯେଥେ ଦିଅନ୍ତେ ଆହୁତି

ଦୋହିତା ମାତ୍ର ତୋହୋର ହୋଇବ ଉତପତ୍ତି । ୩୨ ।

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଇଲେ ମୁନି ହେ ତେତେଣ ପ୍ରିୟୋଜନ କିସ

ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଉତପତ୍ତି ହୋଇଲେଟି ରକ୍ଷା ହେବ ବଂଶ । ୩୩ ।

ପୁଣି ଅଗ୍ନିକି ଯେ କରନ୍ତି ବହୁତ ସୁତି

ମହାମନ୍ତ ବାକ୍ୟେ ହାଦେ ଦିଅନ୍ତି ଆହୁତି । ୩୪ ।

ଯହୁଁ କଞ୍ଚୋର କଲେ ବ୍ୟାସ ମହାମୁନି

ତାହାଣାବର୍ତ୍ତେକ ହୋଇଣ ବୁଲଇ ବହନି । ୩୫ ।

କନକ ରସାଣ ଭାଷ୍ଟ ବସାଇଲେ କୁଣ୍ଡର ଭିତରେ

ଘୃତ ଦେଇ ତଣ୍ଡୁଳ ମେଲିଲେ ବ୍ୟାସ ମୁନିବରେ । ୩୬ ।

ଫୁଟାଇ ତଣ୍ଡୁଳ କାଢିଲେ ବ୍ୟାସ ତପନିଷି

କୁଣ୍ଡଳେ ବସାଇଲେ ପରିମଳ ଅନ୍ନ ଫୁଟି । ୩୭ ।

ମାରକଣ୍ଠେ ବୋଇଲେ ହୋ ଶୁଣ କୁରୁବୀର

ସ୍ନାହାନ କରି ଆସୁ ଗାନ୍ଧାରୀ ଭାରିଯା ତୋହୋର । ୩୮ ।

(ୟେହାଶୁଣି) ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ଅଇଲେ ଗାନ୍ଧାରସେନ ଦୁଲଣୀ

ବିଷ୍ଣୁ ବାକ୍ୟ କରନ୍ତି ଅମୃତ ଯୋଗ ଜାଣି । ୩୯ ।

ଦେଖିଲେ ଅନ୍ନ ଯେ ଫୁଟିଅଛି ଶତେ ଗୋଟି

ବାଛିଣ କାଢିଲେ ତାହା ମାରକଣ୍ଠ ତପନିଷି । ୪୦ ।

୧ ମା ଗୋ ଆସ ଆୟି ମାଗ ବର
ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଗୋ ତୋହୋର । ୪୧ ।
ଯେହ୍ନେ କଳପଣା ହୁଅଇ ମିଳଇ ତୋର ବାଞ୍ଛା
ହରଷ ହୋଇ ଆୟି ମାଗ ବର ଇଚ୍ଛା । ୪୨ ।
ଶତ ସହସ୍ର ଦଣ୍ଡ ହୋଇଣ ପ୍ରଳମ୍ବିତ
ପୁଣ ପୁଣ ବିନୟେ ବହୁତ ଭଗତ । ୪୩ ।
ତୁମ୍ଭେ ବ୍ରହ୍ମରାଷି ମୋତେ ସଦୟେ କରିବା
ଯେବେ ଅନଗୁହ ମୋତେ ଶତେ ପୁତ୍ର ଦେବା । ୪୪ ।
ଗାନ୍ଧାରୀ ବଚନ ଶୁଣିଣ ସନ୍ତୋଷ ତପୋଧନ
ରତ୍ନଭାଷ୍ଟେ ପାଇଲେ ସେ ଶତଗୋଟି ଅନ୍ନ । ୪୫ ।
ଗାନ୍ଧାରୀକି ବୋଇଲେ ଆୟି ପ୍ରାଣନ ଏହା କର
ବାଞ୍ଛା ପ୍ରାପତ ଯେ ହୋଇବ ତୋହୋର । ୪୬ ।
ଯେହ୍ନେ ସିଦ୍ଧ ବାଞ୍ଛା ପ୍ରାପତ ହୋଇଲା
ତିନି ପୋଷେ ତଣ୍ଡୁଳ ମା ଗୋ ଶତେ ଗୋଟି ଫୁଟିଲା । ୪୭ ।
ୟେହାକୁ ଗ୍ରାସ ଆୟି କର ମହାସତୀ
ଅରଜିଲୁ ଅନେକ ପୁଣ୍ୟ ତୁ ହୋଇଲୁ ପୁତ୍ରବନ୍ଧୀ । ୪୮ ।
ରକ୍ଷିଙ୍କର ବଚନେ ଗ୍ରାସ କଲା ଅନ୍ନ
ଯାଗ ସମାପତ ସେ କଲେ ମହାମୁନ୍ୟ । ୪୯ ।
ଅନେକ ଦାନ ଦକ୍ଷିଣା ଦେଲେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର
ରକ୍ଷିମାନେ କଲ୍ୟାଣ କଲେ ମହାତୁଷ୍ଟ । ୫୦ ।
ଅନେକ କାଳକୁ ଗୋ ରହୁ ଦେବୀ କଥା
ଉପୁତ୍ତ ଶତେ ପୁତ୍ର ଗୋ ହୁଅନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟ ବଳବନ୍ଧା । ୫୧ ।
ୟେସନେକ ବର ଦିଲେ ସମସ୍ତ ତପୋଧନି
ହରଷେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ରକ୍ଷିଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଯେନି । ୫୨ ।
ରକ୍ଷିଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ରାଜା କଲା ଭଗତି ଭାବେ
ଚଳିଲେ ମୁନିନାମେ ଯେ ଯାହାର ଠାବେ । ୫୩ ।
ରାଜାଗଣମାନେ ଗଲେ ଯେ ଯାହର ଭୁବନେ
ଲଭଇ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଅନେକ ପୁଣ୍ୟମାନେ । ୫୪ ।
ଦାନେଣ ଅତି ପୁଣ୍ୟବନ୍ଧ ଯେ ହୋଇଲେ ନୃପବର
ଅନୁବ୍ରତେ ଧର୍ମ ରାଜା ସଦୟା ଶରୀର । ୫୫ ।
ଶୁଣଇ ଧର୍ମ ପୁରାଣ ରାଜା ଭାରିଯା ସହିତେ
ଦେବମନ୍ତ୍ରେ ବରଣ ଯେ କରଇ ଅନୁବ୍ରତେ । ୫୬ ।
ଅନେକ ଉତ୍ସବ ରାଜ୍ୟେ କରାଇ ହରଷେ
ସାନନ୍ଦ ଚିତ୍ତେ ରାଜା ପିତୃ ଦେବତା ପୋଷେ । ୫୭ ।
ରକ୍ଷିଙ୍କର ମହାମନ୍ତ୍ରେ କେହୁ ଆନ କରି
ମହାମନ୍ତ୍ରେ ଗାନ୍ଧାରୀ ଯେ ହୋଇଲା ଗର୍ଭ ଭାରି । ୫୮ ।
ପ୍ରକୃତି ଅନ୍ତରେ ସେ ଅନୁଆନେ ଇଚ୍ଛା
ଯାହା ମାଗଇ ନୃପତି ଦିଅଇ ମନବାଞ୍ଛା । ୫୯ ।
ନିଦାଘ କାଳେ ଯେ ବଇଶାଖ ମାସଇ
ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନେ ଗାନ୍ଧାରୀ ବିମାନ ଚଢ଼ି ଆସଇ । ୬୦ ।
ବିମାନୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବୀ ବସଇ ଗଙ୍ଗାକୂଳେ
ଚଳି ନ ପାରଇ ସେ ଗର୍ଭର ବିକଳେ । ୬୧ ।
ଶତେପୁତ୍ର ଗର୍ଭରେ ଯେ ହୋଇଲା ମହାଭାରି
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ପାରି ସେ ପକାଇଲା ଉଦୁଗାରି । ୬୨ । ସଂଖ୍ୟା
ରକ୍ଷିଙ୍କ ଅନ୍ନ ଯେ ଅତୁଟ ହୋଇଥିଲା

ମୁକ୍ତୀଗତ ଗଲା । ୬୩ ।

ଅମଳାନ ଚରୁ ଅନୁ

ଜଳେ ପଡ଼ି ଦିଶିଲ ସେ ଜନକର ବର୍ଣ୍ଣ । ୬୪ ।

୫୫ ।୨ ଅନୁରୁତେ ଧର୍ମ ରାଜା ଦୟାବୀର ।

୬୪ ।୧ ଅମଳାନ-ଅମ୍ଳାନ-ଶୁଭ

ଗାନ୍ଧାରୀ ପଡ଼ିଛି ଯେ ଗତ ଆତ୍ମା ହୋଇ
 ଗଙ୍ଗା ସ୍ତ୍ରୀହାନ କରି ଯାନ୍ତେ ବ୍ୟାସେ ଭେଟିଲେକ ଯାଇଁ । ୬୫ ।
 ଦେଖିଲେ ମୁକ୍ତୀଗତେ ପଡ଼ିଛି ଗାନ୍ଧାରୀ
 କମଣ୍ଡଳୁ ପାଣି ଛିଞ୍ଚିଲେ ବ୍ୟାସେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ୬୬ ।
 ମହାମନ୍ତ ପାଇ ସେ ଦେବୀ ହୋଇଲେ ସଚେତନ
 ଦେଖିଣ ବିରସ ହୋଇଲେ ପାରେଶ୍ୱରଙ୍କ ନୟନ । ୬୭ ।
 ଦୁଖେଣ ଅରଜିଲୁ ଯେବଣ ଆହୁତି
 ଯେହ୍ନେନେକ ବିପାକ କର୍ମ ନୋହିଲାକ ସନ୍ତତି । ୬୮ ।
 ଶାହାସ୍ତ୍ର ନିନ୍ଦିତ ଯେ ହୋଇଛି ସୁଗତେ
 ସମସ୍ତ ଅନୁ ଯେକରୁଣ୍ଡ କରି ଘେନିଲେ ତପୋବନ୍ତେ । ୬୯ ।
 କମଣ୍ଡଳୁ ପାଣି ଛିଞ୍ଚି ମୁନି ଜୀବନ୍ୟାସ କଲେ
 ଅମୃତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ଉଠ ଉଠ ରେ ବୋଇଲେ । ୭୦ ।
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ନାରାୟଣ ସେ ଯେବଣ ମହାମୁନି
 ଶତେପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଲେ ମହାବୀର୍ଯ୍ୟ ଘେନି । ୭୧ ।
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ସେ ମକରଧୂଜ ପ୍ରାୟେ
 ତିନିଭୁବନ ମୋହନ୍ତି ସେ ବାଳୁତ ତନୟେ । ୭୨ ।
 ଦେଖିଣ ଗାନ୍ଧାରୀ ଯେ ସେପରମ ସାନନ୍ଦେ
 ବ୍ୟାସେ ବୋଇଲେ ଆୟି ପୁତ୍ର ସମ୍ପାଦ ତୋ ହାଦେ । ୭୩ ।
 ଶତେପୁତ୍ର ବିମାନେ ଶୁଆଇ ଗାନ୍ଧାରୀ
 ସେହିଠାରେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଲେ ବ୍ୟାସ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ । ୭୪ ।
 ପୁତ୍ରନ୍ତ ଘେନି ଦେବୀ ବିଜୟେ ନିଜପୁରେ
 ବିଦୁର କହିଲେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଆଗରେ । ୭୫ ।
 ସାବଧାନ ହୋଇ ଶୁଣିମା ଦଣ୍ଡଧାରୀ
 ଶତେପୁତ୍ର ଘେନିଣ ହାଦେ ବିଜୟେ ଗାନ୍ଧାରୀ । ୭୬ ।
 ଅନେକ ହରଷ ହୋଇଲେ ଶୁଣି ଅକ୍ଷରାୟେ
 ଆଣି କୋଳେ ଦେ ସି ମୁଁ ଧରଇ ତନୟେ । ୭୭ ।
 ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରକୁ ଘେନିଣ ବିଦୁର
 କୁମରଙ୍କୁ ଦିଲେ ନେଇ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ କୋଳର । ୭୮ ।

୭୧ ।୨ ଶତେ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଇଲେ ମହା ତେଜ ଘେନି ।

ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରକୁ କୋଳେ ଘେନିଣ କୁରୁପତି
 ହୃଦୟରେ ଚକ୍ଷୁ ଘେନି ସେ ବାରଇ ତୋଷମତି । ୭୯ ।
 ଅକ୍ଷ ବୋଇଲା ବିଦୁର ଯେ ପୁତ୍ର କେବଣ ଲକ୍ଷଣବନ୍ତ
 ବିଦୁରେ ବୋଇଲେ ଯେ ପନ୍ନଗା ନାରାୟଣ ସଂଜାତ । ୮୦ ।
 ଦୁଇ ପାଦରେ ଯେହ୍ନାର ଅଛଇ ପଦ୍ମଚିହ୍ନ
 ଶଙ୍ଖ ପଦ୍ମନିଧି ବେନି କର ତଳେ ଶୋହାବନ । ୮୧ ।
 ଯବ ସମ୍ପ୍ୟ ଆରୋପଣ ଯେହ୍ନାର ଦକ୍ଷିଣ କରସ୍ଥଳୀ

।ନ ଶୋହାବନ ଅଙ୍ଗୁଳି । ୮୨ ।

ଉଷଠୀ ଗୁଣବନ୍ତା

ଆକର୍ଷଣ ମୁରତି ତାତ ଯେ ମହା ବଳବନ୍ତା । ୮୩ । ସଂଖ୍ୟା
 ଯେହେର୍ଷକ ଲକ୍ଷଣବନ୍ତ ସ୍ଵାମୀ ତୋହୋର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଗୋଟି
 ଜଗୁଜନମୋହନ ପନ୍ନଗା ନାରାୟଣ ସେ ଚି । ୮୪ ।
 ପୃଥିକି ଧାରଣା ଯେ ହୋଇବ ଯେକା ଜଣେ
 ଲକ୍ଷେ ରାଜା ଖଟିଥିବେ ଯେହାର ଚରଣେ । ୮୫ ।
 ଜମ୍ବୁଦୀପ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇବ ଯେକଛତ୍ର ରାଜା
 ଯେହାର ପ୍ରସାଦେ ପାଇବୁ ଅନେକ ତୁ ପୁଜା । ୮୬ ।
 ଗୁଣକଲ କାରଣ ଯେ ତୋର ହୋଇଲା ତନୟେ
 ସ- ଦ ହିଂ ଅରଜିବ ନାଥ ଯେ ଅଳପ ସମୟେ । ୮୭ ।
 ତ୍ରେଲୋକ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ଯେ କରିବ ସର୍ବନୃପେ
 ମାନଗୋବିନ୍ଦ ବୀରଧି ଯେ ବୋଲାଇବ ପ୍ରତାପେ । ୮୮ ।
 ଗୁଣବନ୍ତ ବିବେକ ଧାର୍ମିକ ବିଧ୍ୟୁସ
 ପୁଣ ଯେ ପୁତ୍ର ପ୍ରମାଦେ ନାଶ ଯିବ ତୋର ବଂଶ । ୮୯ ।

୭୯ ।୨ ଶରୀର ଆଉଁସି ମୁଖେ ରୁମ୍ଭନ ଦେଲେ ଥିରମତି ।
 ହୃଦରେ ଲକ୍ଷଣ ସେ ବାରଇ ଡୋଷମତି । ।
 ୮୫ ।୧ ପୃଥିବୀକି କାରେଣି ହୋଇବ ଯେକା ଜଣେ ।
 ୮୬ ।୨ ସମସ୍ତ ଭୂପାଳ ମାନେ କରିବେ ପାଦ ପୁଜା ।
 ୮୮ ତ୍ରେଲୋକ୍ୟ ସାଧ୍ୟ କରିବ ଯେ ଯେକ ନୃପ ରୂପେ ।
 ମାନଗୋବିନ୍ଦ ରୂପ ଯେ ହୋଇ ପରତାପେ ।
 ୮୧ ।୨ ଶୋହାବନ-ଶୋଭାବନ
 ୮୯ ।୧ ବିଧ୍ୟୁସ-ଶତ୍ରୁ ଭାବାପନ୍ନ, ବିନାଶଶୀଳ

ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତି ଅସଂଖ୍ୟ ସେ କଳହ ପ୍ରିୟା
 କୋଟିପାଦେ ଅନୁକ୍ରମେ କନ୍ଧରେ ଥିବେ ଶ୍ରିୟା । ୯୦ ।
 କୁଳ କ୍ଷୟାନ୍ତକ ଯେହୁ ହୋଇବ ତୋର ପୁତ୍ର
 ମହାମାନୀ ମଧୁପିଙ୍ଗଳ ଅଶାନ୍ତି ପ୍ରକୃତି ନ ସହିବ ଜଗତ । ୯୧ ।
 ଅପଖ୍ୟାତି ଅପକୀର୍ତ୍ତି ଅର୍ଜିବ ବହୁତ ଜଗତେ
 କଳି ଅଂଶେ ଜାତ ହୋଇଲା ଯେ ତୋହୋର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରେ । ୯୨ ।
 ଯେତେକାଳ ପରିଯନ୍ତେ ତୋହୋର ପୁତ୍ର ଯେ ନ ଥିଲା
 ଦୁର୍ଭାଷାଙ୍କର ମହାମନ୍ତେ ତୋର ଶତେକ ପୁତ୍ର ଉପୁଜିଲା । ୯୩ ।
 ଯେକ ପୁତ୍ରକୁ ଯେବେ ମୂର୍ଚ୍ଛି ପାରିବୁ ଦକ୍ଷଧାରୀ
 ଆଗ୍ୟାଂ ଦେବୁ ଯେହାକୁ କି ପକାଇବି ମାରି । ୯୪ ।
 ଯେକ ପୁତ୍ର ନାଶଗଲେ ତୋର ଅନେଶୁତ ପୁତ୍ର ଭଲେ ଥିବେ
 ତିରାନ୍ତନ ପୃଥୀ ଭୋଗ କରିବୁ ତୋତେ ଧର୍ମ ନ ଛାଡିବେ । ୯୫ ।
 ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ପଚାରିଲେ ଶୁଣସି ହୋ ବିଦୁର
 ଆରେ ବାବୁ ଅନେଶୁତ ପୁତ୍ରକଲ କହନି ବିଚାର । ୯୬ ।
 ଆରେକ ପୁତ୍ର ପୁଣି ଦିଲାଇ କୋଳର
 ବୋଇଲେ ବିଦୁର ଯେ ପୁତ୍ର ନିଅସି ଦକ୍ଷଧର । ୯୭ ।
 ଦୁଜ ପୁତ୍ର କୋଳରେ ଧଲଲେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର
 ପର୍ବତ ସମାନେ ଗରୁ ସେ ମହା ମହା ବଳିଷ୍ଠ । ୯୮ ।
 କରପତ୍ର ଯୋଡିଣ ସେ ବୋଲଇ ବିଦୁର
 ଯେ ମହା ଦର୍ପିଷ୍ଠ ସ୍ଵାମୀ ଦୁଷ୍ଟ ଯେ ଦୃଭାର । ୯୯ ।

ଲକ୍ଷଣ ବିଚାରଇ ବିଦୁର ମହାତମା
ଯେ ଅଟନ୍ତି ଅପ୍ରତିମା । ୧୦୦ ।

ଅପ୍ରୀତି ଲକ୍ଷଣ ଯେ ସମସ୍ତେ ମହାଦୁଷ୍ଟ
ଯେବେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଁଛୁ ପଛନ୍ତେ ପାଇବୁ ଦାରୁଣ କଷ୍ଟ । ୧୦୧ ।

୯୫ ।୨ ଚିରାନ୍ତନ ରାଜ୍ୟ ଚୋତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନ ଛାଡ଼ିବେ ।
୧୦୦ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲକ୍ଷଣ ବିଚାରଇ ବିଦୁର ମହାଯତି
ଯେକେ ଯେକେ ଦୁଷ୍ଟ ଯେ ଅନେଶ୍ୱତ ପ୍ରକୃତି ।
୯୧ ।୨ ମଧୁ-ମଦମଞ୍ଜ, ପିଙ୍ଗଳ-ଯେ ଅସାଧୁ ଓ ବିରକ୍ତିପ୍ରଦ କଥା କହେ (ମରହଟ୍ଟି ଅଭିଧାନ)

ଶୁଣବନ୍ତ ଉପୁଜାଇ ଯେବେ ନାଶଗଲେ ହାଦେ ବଳା
ସେହି ସେ ମହାକଷ୍ଟ ବୋଲି ବିଦୁର ବୋଇଲା । ୧୦୨ ।
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଇଲେ ବାବୁ ଯେହା ସେ କହିଲୁ
ପୁତ୍ରେକ ମୂର୍ଦ୍ଧିବାକୁ ବୋଇଲୁ ପୁଣି ସବୁଟି ବାଛିଲୁ । ୧୦୩ ।
ପୁଣି ସବୁଟି ଯେ ବୋଇଲୁ ଦୋଷକାରୀ
କର୍ମେ ଯାହା ଫଳିବ ତାହା କେତୁ ଆନ କରି । ୧୦୪ ।
ଭାଗ୍ୟେ ଯେ ପ୍ରାପତ ତାହା ମୂର୍ଦ୍ଧିବା କେମନ୍ତେ
ଲୟେ କରି ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଚିନ୍ତିଲା ବ୍ୟାସ ତପୋବନ୍ତେ । ୧୦୫ ।
ପାରେଶ୍ୱରଙ୍କର ନନ୍ଦନ ସତ୍ୟବତୀଙ୍କର ସୁତ
ବ୍ୟାସେ ବିଜେ କଲେ ଆସି କୁରୁନାଥର ଅଗ୍ରତ । ୧୦୬ ।
ସଞ୍ଜୟେ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ମହାଛତ୍ରୀ
ପାରେଶ୍ୱର ନନ୍ଦନ ଯେ ବିଜେ କଲେ ଧାତି । ୧୦୭ ।
ଆସ୍ତାନ ତେଜି ଉଠିଲେ ଯେ କୁରୁବଇ ସ୍ୱାମୀ
ବ୍ୟାସ ଚରଣେ ଶତ ସହସ୍ର ଦଣ୍ଡ ପରିଣାମି । ୧୦୮ । ସଂଖ୍ୟା
ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବ୍ୟାସଙ୍କ ସନ୍ନିଧ୍ୟେ ଦିଲେ ନେଇ
ଯେକା ପଲଙ୍କ ଗୋଟିକରେ ସବୁ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଆଇ । ୧୦୯ ।
ଭୋ ବ୍ୟାସେ ତୋହୋର ପରସାଦେ ମୋହୋର ଶତେ ତନୁ
ପୁତ୍ରନ୍ତ ତୋହୋର କୋଳେ ଧରି କଲ୍ୟାଣ କର ଅବଧାନୁ । ୧୧୦ ।
ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଗୋଟି ନେଇ ବିଦୁର ବ୍ୟାସଙ୍କର କୋଳେ ଦିଲା
ବଡ଼ ବିଚକ୍ଷଣ ବୋଲି ମହାମୁନି ବୋଇଲା । ୧୧୧ ।
ଶରୀର ଆଉଁଶି ବୋଇଲେ ତୋହୋର ଶରୀର ବଜ୍ର ହୋଇ
ଆତ୍ମର ସର୍ଜନ ଯେହାର ତହିଁ କଥାୟେ ଥାଉ । ୧୧୨ ।
ବାଳୁତ ବେନି ଜାନୁ ଯେକଠାରେ ଲାଗିଥିଲା
ତହିଁରେ ହସ୍ତ ନ ଲାଗିଲା ଛିଦ୍ର ଯେ ରହିଲା । ୧୧୩ ।
ଅଇବ୍ରତେକ ସିଂହର ତୋହୋର ହୋଇ ପରାକର୍ମ
ଜଗଜିଣା ହୋଅ ତୋତେ କେତୁ ଜିଣନ୍ତା ନୋହୁ ସାଂଗ୍ରାମ । ୧୧୪ ।
ଯେସନେକ ବର ଯହୁଁ ଦିଲେ ତପୋବନ୍ତେ
କାନ୍ଦନ୍ତେ ଦକ୍ଷିଣ ଚରଣ ବାଜିଲା ବ୍ୟାସଙ୍କ ହୃଦଗତେ । ୧୧୫ ।

୧୦୮ ।୧ କୁରୁବଇ-କୁରୁପତି

ଅସାଧୁମ ହୋଇ ଯେ ପଡ଼ିଲେ ବ୍ରହ୍ମଯତି
ନାସିକା ବାଟେ ଶ୍ରୋଣିତ ବହୁଇ ଅପ୍ରମିତି । ୧୧୬ ।
ସାଧୁମ ହୋଇଲେ ତହିଁ ବସିଲେ ବ୍ରହ୍ମବେଦୀ
ଯେହିଁକ୍ଷଣି ବର ଦିଲୁ ରେ ଯେତେକ ବଳବନ୍ତା । ୧୧୭ ।

ଗିଲା ତୋହୋର ଚରଣ ବାଜୁ
ତୋହୋର ଯେହି ଚରଣ ଭାଞ୍ଜୁ । ୧୧୮ ।

ଅଇବ୍ରତେକ ସିଂହର ପ୍ରାକର୍ମ ତୋହୋର
ଯେକା ସିଂହର ପ୍ରାକର୍ମେ ତୁ ହୋଅ ଅପହାର । ୧୧୯ ।
ପ୍ରଥମେ ଦୁର୍ଭୁକ୍ଷି ଯେ ଚିନ୍ତା କରାଇଲୁ ମନ
ଯେ ତୋହୋର ପୁତ୍ର ନାମ ହୋଉ ଦ୍ରିଯୋଧନ । ୧୨୦ ।
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ଯେହା ସଞ୍ଜୟେ କହିଲା
ନିକଲଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ହାଦେ କଳଙ୍କ ଲାଗିଲା । ୧୨୧ ।
ଶୁଣିଣ ବିରସ ଯେ ହୋଇଲା ନୃପତି କୁରୁ ବୀର
ତଳୟେ କରି ଚିନ୍ତିଲେ ସେ ଦୁର୍ଭାସା ମୁନିବର । ୧୨୨ ।
ଦଣ୍ଡ କମଣ୍ଡଳ କଷା କଉପୁନି
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ମହାତ୍ମା କୁରୁନାଥର ସନ୍ନିଧାନି । ୧୨୩
ସଞ୍ଜୟ କହିଲେ ହୋ ଶୁଣ କୁରୁପତି
ବିଜେ କଲେ ମହାତ୍ମା ଦୁର୍ଭାସା ମହାଯତି । ୧୨୪ ।
ଆସ୍ତାନ ଡେଜିଣ ସେ ଉଠିଲା କୁରୁରାୟେ
ମୁନିଙ୍କ ପଦ୍ମପାଦେ ଅର୍ଘ୍ୟ ପୁଜା କୟେ । ୧୨୫ ।
ଦୁର୍ଭାସା ମୁନି ହୋ ମୋର ପୁତ୍ରନ୍ତ ତୁ ଚାହା
ତୋହୋର ପ୍ରସାଦେ ଯେ ପାଇଲି ମୁଁ ଯେହା । ୧୨୬ ।
ଦୁର୍ଭାସାୟେ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ହେ ମୁନି ବ୍ୟାସେ
ପୁତ୍ରଙ୍କର ନାମ କିସ କିସ ଦେଲଟି ସନ୍ତୋଷେ । ୧୨୭ ।

-----
୧୧୮ । ୧କଳ୍ପ ଆତ୍ମା ଦେହ ମୋର ପ୍ରାସ ପାଇଲା ତୋ ଚରଣ ବାଜି ।
୧୨୦ ପ୍ରଥମେ ଦୁର୍ଭୁକ୍ଷି କଲୁ ରେ ନୟନ ।
ତୋହୋର ନାମ ଗୋଟି ହୋଉ ରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ । ।
୧୧୯ । ୨ଅପହାର-ନାଶ

ବୋଲନ୍ତି ବ୍ୟାସେ ଯେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ରକୁ
ଦୁଷ୍ଟ ରୁକ୍ଷି ଜାଣି ଦ୍ରିଯୋଧନ ନାମ ହାଦେ ଦିଲଇଁ ଯେହାକୁ । ୧୨୮ ।
ଦୁଃ ପୁତ୍ର ଗୋଟିକ ଦୁର୍ଭାସା ଧଇଲେକ କୋଳେ
ମୁଖେ ତୁମ୍ଭନ ଦେଇ ଲଗାଇଲେ ବକ୍ଷୟଲେ । ୧୨୯ ।
ପୁଣି ବିଚାରୁଛନ୍ତି ଦୁର୍ଭାସା ତପୋବନ୍ଧେ
କୋଳେ ଧରି ବୋଇଲେ ଶତେ ସିଂହ ପ୍ରାକର୍ମ ହୋଉ ତୋତେ । ୧୩୦ ।
ହସ୍ତ ଗୋଟି ମୁଞ୍ଚି କରି କାନ୍ଦନ୍ତେଣ ବାଳ
ସେ ମୁଞ୍ଚି ବାଜିଲା ଦୁର୍ଭାସାଙ୍କ ବକ୍ଷୟଳ । ୧୩୧ ।
ଉଦ୍ଧାନଶାହୀ ହୋଇ ପଡିଲେ ମହାମୁନି
ଘଡିକେ ଚେତନ ପାଇଲେ ସାଞ୍ଜମ ଯେ ଘେନି । ୧୩୨ ।
ମୁଞ୍ଚି ବାଜନ୍ତେଣ ମୁନି ଅସାଞ୍ଜମ ହୋଇଲେ
ସେ ଦୁସହ ଘାତ ପାଇ ତାହାକଇ ଦୁଶାସନ ନାମ ଦିଲେ । ୧୩୩ ।
ଆପଣାର ସର୍ଜନା ବୋଲି ଇଚ୍ଛାୟେ ଯେବେ ଅନଗୁହ କଲେ
ରାଗ ସହି ନ ପାରି ଶାପ ତାକୁ ମୁନି ଯେ ବିହିଲେ । ୧୩୪ ।
ଆରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭୁଜେ ପ୍ରହାର କଲୁ ମୋତେ ମୂଥେ
ଆତ୍ମା ବିସର୍ଜନ ହୋଇଲା ତୋହୋର ମୁଥଘାତେ । ୧୩୫ ।
ମୋହୋର ଶାପ ତୋତେ ନ ଯାଉ ରେ ଗତି
ସୋଦର ଶାସ୍ତି ଦେଉ ତୋତେ ଦକ୍ଷିଣ ଭୁଜ ଉପାଡି । ୧୩୬ ।
ଯେସନେକ ଶାପ ଦିଲେ ଦୁର୍ଭାସା ମହରଷି

ସେ ମନେ ମନେ ହସି । ୧୩୭ ।

ହା ଶୁଣ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର

ରକ୍ଷିମାନଙ୍କରେ ତୋତେ ହୋଇଛି ପୁତ୍ର କଷ୍ଟ । ୧୩୮ ।

ଜାତ ହିଁ କଲେ ବର ହିଁ ହାଦେ ଦିଲେ

ରାଗ ସହି ନୁଆରି ଶାପ ହିଁ ପ୍ରାଭବିଲେ । ୧୩୯ ।

-----

୧୨୮ । ୨ ଦ୍ଵିଯୋଧନ ନାମ ହାଦେ ଦିଲଇଁ ଯେହାକୁ ।

୧୩୦ ଯେସନକ ଶାପ ଦିଲେ ଦୁର୍ଭାସା ତପୋନିଷ୍ଠି

ଶାପ କଥା ଶୁଣି ମୁନି ବିସ୍ଫୁଲ୍ଲେ ମନତୁଷ୍ଠି

୧୩୯ । ୧ ରାଗ ସହି ନ ପାରି ପ୍ରାଭବ ବିହିଲେ ।

୧୩୯ । ୨ ଶାପହିଁ ପ୍ରାଭବିଲେ-ଶାପରୂପ ପରାଭବକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଯେହ୍ନେ ସେ କର୍ମେଶ ପ୍ରାପତ ହୋଇଲା ତୁକୁ

ପୁତ୍ରନ୍ତ କୋଳେ ନ ଦିଅ ରକ୍ଷିମାନଙ୍କୁ । ୧୪୦ ।

ବ୍ୟାସେ ବୋଇଲେ ଯେ ଦୁର୍ଭାସାଙ୍କର ମହାମନ୍ତେ

ଶତେ ପୁତ୍ର ପ୍ରାପତ ହୋଇଲାକ ରାଜା ତୋତେ । ୧୪୧ ।

ଦୁ ଅକ୍ଷରେ ହାଦେ ସବୁଙ୍କରି ନାମ

ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ । ୧୪୨ ।

ଦୁଜେଶ କୁମାର ହୋଇଲା ଦୁଶାସନ

ଶତେକ ପୁତ୍ର ନାମଟି ଦେବାକ ଅନୁମାନ । ୧୪୩ ।

ତିଜ କୁମାର ନାମ ଦିଲେ ଯେ ଦୁର୍ମନ

ଚତୁର୍ଥ କୁମାର ଯେ ଦୁର୍ବାଳ ବୋଲି ନାମ । ୧୪୪ ।

ଦୁର୍ଜନ ନାମେ ପୁତ୍ର ହୋଇଲା ପଞ୍ଚମେ

ଦୁର୍ବୀର ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ଷଷ୍ଠମେ । ୧୪୫ ।

ଦୁରାନ୍ତକ ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ସପ୍ତମେ

ଦୁର୍ବିନ୍ଦ ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ଅଷ୍ଟମେ । ୧୪୬ ।

ଦୁରନ୍ତ ନାମ ହୋଇଲା ନବମେ

ଦୁସହ ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ଦଶମେ । ୧୪୭ ।

ୟେକାଦଶ ନାମ ହୋଇଲା ଦୁରାମ । ୧୪୮ ।

ଦୁସମ ନାମ ଯେ ହୋଇଲା ଦ୍ଵାଦଶମେ

ତ୍ରୟୋଦଶମେ ନାମ ହୋଇଲା ଦୁଷ୍ଠାମେ । ୧୪୯ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶମେ ନାମ ଦୁର୍ମାଳୀ ହୋଇଲା

ପଞ୍ଚୁଦଶ ନାମ ଦୁକୁଳ ଯେ ହେଲା । ୧୫୦ ।

ଦୁକର୍ଣ୍ଣ ନାମଟି ଅଟେ ଆର ଭାଇ

ଦୁର୍ହଣ ନାମେ ଯେ ସତ୍ଵଦଶ କୁମାର ହୋଇ । ୧୫୧ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ନାମ ଯେ ଆରେକ ପୁତ୍ର ଗୋଟି

ଦୁର୍ଗମ ନାମ ଆରେକ ବଳିଷ୍ଠି । ୧୫୨ ।

ଦୁରାଞ୍ଜ ନାମେ ହୋଇଲା ବିଂଶ ବାଳ

ୟେକବିଂଶ ନାମ ହୋଇଲା ଦୁର୍ବଳ । ୧୫୩ ।

ଦୁଷକ ବୋଲି ବାଇଶି ପୁତ୍ର ନାମ

ଦୁର୍ଭୀର ବୋଲି ଆରେକ ପୁତ୍ର ନାମ । ୧୫୪ ।

ଚତୁର୍ବିଂଶ ନାମ ଦିଲେ ଦୁର୍ଭୀମ

ପଞ୍ଚବିଂଶ ନାମ ହୋଇଲା ଦୁର୍ନାମ । ୧୫୫ ।

ଦୁରାଶ ନାମ କୁମାର ଷଷ୍ଠ ବିଂଶ

ଦିଲେକ ଦୁର୍ଦ୍ଦାସ । ୧୫୬ ।

ଦିଲେ ଦୁସନ

ଉନତ୍ରୀଶ ଦୁଷଣ ନାମ ଅନୁଜ ବିଦ୍ୟାନାନ । ୧୫୭ ।
ତ୍ରିଂଶ ପୁତ୍ର ନାମ ହୋଇଲା ଯେ ଦୁଷ୍ଟ
ଯେକତ୍ରୀଶ ଦୁରାନ୍ତନ ହୋଇଲା ବଳିଷ୍ଠ । ୧୫୮ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ବୋଲି ତାହାର ସାନ୍ତୁଜ
ତାହାର ସାନ ନାମ ଦିଲେ ଯେ ଦୁରାଜ । ୧୫୯ ।
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପୁତ୍ରର ନାମ ହୋଇଲା ଦୁର୍ଦାନ
ତତ୍ତ୍ଵ ଜାତ ହେଲେ ଦୁର୍ଦାନୁ ଦୁରାଣ ଦୁରାଶନ । ୧୬୦ ।
ଦୁଶୟ ଦୁସନ୍ତେକ ଦୁସ୍ତର ଦୁର୍ବହଣ
ଦୁର୍ମାଳ ଦୁରାନନ୍ଦ ଦୁର୍ଦ୍ଦି ଦୁର୍ମର୍ଷଣ । ୧୬୧ ।
ଦୁରାପଦ ଦୁରକ ଦୁର୍ଦାସ ଦୁକାଳ ଦୁରାୟ
ଦୁରାନନ ଦୁର୍ଗତ ଦୁଷ୍ଟାପ ଦୁରାଳୟ । ୧୬୨ ।
ଦୁର୍ମତି ଦୁରଙ୍ଗ ଦୁର୍ଜୟ ଦୁର୍ନିଧି ଦୁର୍ଦାର
ଦୁରାକର୍ଷ ଦୁର୍ଦାଶ ଦୁର୍ଦାବ ଦୁଷ୍ଟର । ୧୬୩ ।
ଦୁର୍ଶିବ ଦୁର୍ମୋହ ଦୁର୍ଦଗ ଦୁର୍ଲୟ ଦୁର୍ଦୟ ଦୁରାମୟ
ଦୁକେତୁ ଦୁରାୟନ ଦୁସିଧି ଦୁତନୁ ଦୁସିହ ଦୁରାଶୟ । ୧୬୪ ।
ଦୁର୍ବାହ ଦୁର୍ନିରାକ୍ଷ ଦୁର୍ବହ ଦୁର୍ମଦ
ଦୁରାତ୍ମା ଦୁରାଚାର ଦୁଷ୍ଟେଜ ଦୁରାସଦ । ୧୬୫ ।
ଦୁର୍ମୋକ ଦୁର୍ମୁଖ ଦୁର୍ଦାନ୍ତ ଦୁଶଳ ଦୁର୍ବାକ
ଦୁର୍ବିଗାହ ଦୁର୍ବିନୀତ ଦୁରାଧ ଦୁରକ୍ଷକ । ୧୬୬ ।
ଦୁରଭିସନ୍ଧି ଦୁର୍ଦୟ ଦୁରୁହ ଦୁର୍ମୋଧ୍ୟ
ଦୁର୍ଦର୍ଶ ଦୁର୍ବିମୋଚନ ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ ଦୁସାଧ୍ୟ । ୧୬୭ ।
ଦୁର୍ଦାସା ବୋଇଲେ ଶୁଣ ହୋ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର
ଯେକୁ ଯେକ ପୁତ୍ର ତୋର ମହା ଯେ ବଳିଷ୍ଠ । ୧୬୮ ।
ଶୁରବନ୍ଧୁ ପୁତ୍ରନ୍ତ ତୁ ଯେନି କୁରୁବଳ
ସୁଖେଣ ତୁ ରାଜ୍ୟ କର ନରବଳ । ୧୬୯ ।
ପଶୁର ପ୍ରସାଦେ ତୋତେ ନାହିଁନା ଅନୀତି
ଆପଣେ କଷ୍ଟେ ସେତୋତେ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି । ୧୭୦ ।
ତିଆରିଣ ତୀର୍ଥକଲ ଗଲେକ ଦୁର୍ଦାସା
ବ୍ୟାସେ ବିଜେ କଲେ ଯାଇଁ ଶତଶିଂଶ ବସା । ୧୭୧ ।
ପଶୁରାୟ ପ୍ରଳମ୍ବିତ ବ୍ୟାସଙ୍କର ପଦ୍ମପାଦେ
ଅନେକ ସ- ଦ ସ୍ଵାମୀ ହେ ତୁମ୍ଭର ପରସାଦେ । ୧୭୨ ।
କେଉଁଣ ଭୁବନେ ତୁମ୍ଭେ ଥିଲ ପିତାମହ
ହସ୍ତିନାର କୁଶଳ ବାରତା ମୋତେ କହ । ୧୭୩ ।
ବ୍ୟାସେ ବୋଇଲେ ହୋ ଦୁର୍ଦାସାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବଳେ
ଶତେପୁତ୍ର ଉପୁଜିଲା ଗାନ୍ଧାରୀର କୋଳେ । ୧୭୪ । ସଂଖ୍ୟା
ମହା ଆରମ୍ଭେ କୁମରେ ବତାଇ ବଳବନ୍ତା
ଦୁଷ୍ଟ ପ୍ରକୃତି ସେ ହୋଇବେ ଜଗୁଜିତା । ୧୭୫ ।
ତିଆରସି ପଶୁ ହୋ ତୋହୋର ଭାରିଯାକୁ
ଗାନ୍ଧାରୀ ପୁତ୍ର ରାଜ୍ୟ ନୋହିବତି ତୁକୁ । ୧୭୬ ।
ଦେବତାଙ୍କର ମଧ୍ୟେ ବଳବନ୍ତ ମରୁତ
ସେ ପବନର ବୀର୍ଯ୍ୟେ ଉପୁଜିଲା ହନୁମନ୍ତ । ୧୭୭ ।
ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ସେ ହୋଇଲା ମହାଛତ୍ରୀ
ପର୍ବତେ ସେତୁ ବାନ୍ଧିଲା ଯେକୟାନ୍ତି । ୧୭୮ ।

ପ୍ର ହୋଇଲା ତ୍ରିଜୀବୀ
ପୁତ୍ର ଗୋଟିୟେ କରସି ଗୋ ଦେବି । ୧୭୯ ।
ଅମରାଧି ନାଥ ଗୋ ସେ ଇନ୍ଦ୍ର ଯେ ଦେବତା
ତେଣେ ହେଁ ପୁତ୍ର ଗୋଟିୟେ ଜାତ କରା ଗୋ ମାତା । ୧୮୦ ।

-----
୧୭୦ ପଶୁର ପ୍ରସାଦେ ତୋତେ ନାହିଁ ନା କିଛି ଭୀତି ।
ଆପଣେ କଷ୍ଟପାଇ ତୋତେ ଶୁଭ ଚିନ୍ତେ କୁରୁପତି । ।
୧୭୩ । ୨ଗାନ୍ଧାରୀ ପୁତ୍ରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ନ ଦେବେଟି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ।
୧୭୯ । ୨ନରବଲ-ନରପତି

ୟେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋ ହୋଅଇଚି ସିନା ତୋହୋର
ତୁ ମହାଭଗ୍ୟ ଗୋ ବିଚାରି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ୧୮୧ ।
କହିଣ ବ୍ୟାସେ ଗଲେ ଶୂନ୍ୟ ଭୁବନେ
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ହୋଇଣ ଚଳିଲେ ଗଗନେ । ୧୮୨-୨୩୦୭ ।

-----
୧୮୧ । ୨ତୁ ମହାଦେବୀ ଗୋ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କର ।
୧୯୨ କହିଣ ବ୍ୟାସେ ଯେ ଗଲେ ଅନ୍ତର୍ଜାନେ ।
ଅମରାଧି ପରେ ପ୍ରବେଶ ମହାଶୂନ୍ୟେ ।

*****